

POSTANOWIENIE

Dnia 13 marca 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Romuald Dalewski

w sprawie z odwołania O. R.
przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w Opolu
o wysokość świadczenia i stałość prawa,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy i Ubezpieczeń
Społecznych w dniu 13 marca 2024 r.,
zażalenia odwołującego się na postanowienie Sądu Apelacyjnego w Gdańsku
z dnia 17 stycznia 2023 r., sygn. akt III AUa 1019/22,

odrzuca zażalenie.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z 17 stycznia 2023 r., Sąd Apelacyjny w Gdańsku odrzucił skargę kasacyjną ubezpieczonego.

W motywach rozstrzygnięcia Sąd Apelacyjny podniósł, że wyrokiem z 26 września 2022 r., Sąd Apelacyjny w Gdańsku w sprawie III AUa 1019/22 wydał wyrok w postępowaniu uproszczonym. Natomiast skarga kasacyjna wywiedziona w sprawie przez ubezpieczonego jest niedopuszczalna nie tylko z powodu jej osobistego wywiedzenia, ale także z powodu, iż od wyroku wydanego w postępowaniu uproszczonym, skarga kasacyjna nie przysługuje. Wyrok wydany 26 września 2022 r. jest prawomocny i niezaskarżalny.

Sąd Apelacyjny mając na uwadze powyższe i treść przepisu art. 398² § 2 pkt 3 k.p.c., orzekł na mocy art. 398⁶ § 2 k.p.c.

Od powyższego postanowienia zażalenie wniósł osobiście ubezpieczony O. R. domagając się jego uchylenia.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie jest niedopuszczalne.

Na postanowienie sądu odrzucające skargę kasacyjną przysługuje zażalenie do Sądu Najwyższego (art. 394¹ § 1 k.p.c.). Zgodnie z art. 87¹ § 1 k.p.c., w postępowaniu przed Sądem Najwyższym obowiązuje zastępstwo stron przez adwokatów lub radców prawnych i dotyczy ono także czynności procesowych związanych z postępowaniem przed Sądem Najwyższym podejmowanych przed sądem niższej instancji. Ustanowiony w tym przepisie przymus adwokacko-radcowski dotyczy każdego postępowania przed Sądem Najwyższym, a więc również zainicjowanego skargą kasacyjną oraz toczącego się w jego ramach postępowania wywołanego wniesieniem zażalenia.

Pisma procesowe sporządzone z naruszeniem tego przepisu podlegają zwrotowi bez wezwania do usunięcia braków (art. 130 § 5 k.p.c.), a środki zaskarżenia, w tym skarga kasacyjna i zażalenie, podlegają - na zasadach ogólnych i również bez wdrażania procedury naprawczej - odrzuceniu jako niedopuszczalne z mocy art. 398⁶ § 2 i 3 (w wypadku zażaleń - w związku z art. 394¹ § 3) k.p.c. Powyższe stanowisko jest utrwalone w orzecznictwie Sądu Najwyższego (zob.m.in. postanowienia: z 28 marca 2018 r., V CZ 16/18, LEX nr 2495976; z 28 stycznia 2022 r., III CZ 44/22, LEX nr 3352122 oraz z 18 maja 2023 r., LEX nr 3562874). Z tych przyczyn także w niniejszej sprawie zażalenie wniesione osobiście przez ubezpieczonego podlega odrzuceniu.

Wobec powyższego, Sąd Najwyższy na podstawie art. 398⁶ § 3 w związku z art. 87¹ i art. 394¹ § 3 k.p.c. orzekł, jak w sentencji.

[SOP]

[ms]

